

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

1ste Behandling af Forslag til Lov om Bevarelsen af Kronborg Amtstue. (Lovforslaget findes i Tillæg A, Spalte 1327—32).

Berg: Jeg skal kun oplyse, at et lignende Lovforslag forelaa i Folkethinget ifjor. Møretallet i det Udvalg, som er nedsat angaaende Sagen, var enig i at søge Lovforslaget forandret derhen, at Amtstuen blev nedlagt. Da man imidlertid ikke ventede, at den daværende høitærede Finansminister, som havde forelagt Forslaget i Landstinget, der havde givet det sin Tilslutning, i alt Fald i samme Session vilde være vel stemt for at gaa netop den modsatte Vej, udsatte man Behandlingen af denne Sag, idet man ikke troede det kunde nytte noget at komme frem med en saa modsat Betragtning af Spørgsmaalet i Vindringsforslags Form. Jeg antyder blot dette for at sige, at Arbejdet maasse var saaledes fremmet i dette Udvalg, at det jo formentlig, hvis de samme Medlemmer blive valgte til Lovforslagets Behandling, meget hurtigt vil være i Stand til at kunne forelægge Betænkning over Sagen. Jeg er vedvarende af samme Anskuelse angaaende dette Anliggende, som den, jeg udtalte ifjor, at de Grunde, der anføres for Bevarelsen af denne Amtstue, ikke ere tilstrækkelige, og at navnlig den høitærede Finansminister efter min Opfattelse tager meget seil, naar han tror, at der netop paa dette Punkt vil være særdeles vægtige Hensyn overfor Befolkningen, der tale for at vedligeholde Kronborg Amtstue. Forholdet er i den Henseende meget væsentlig forskelligt fra, hvad det var for nogle Aar tilbage, og jeg kan kun sige, at denne Amtstue ligger kun beileilig for en meget ringe Del af dette store Amts Beboere; og i høi Grad ubequem for en meget stor Del af de Beboere, som ere henvisse dertil. Jeg skal ikke yderligere udtale mig om Sagen, da det er naturligt, at en nærmere Drøftelse deraf vil komme frem ved anden Behandling.

L. Larsen: Som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds (Berg) bemærkede, havde vi jo denne Lov til Behandling ogsaa ifjor, men den naaede ikke til 2den Behandling. Jeg vil imidlertid i Modsatning til det ærede Medlems ønske, at vi i Aar kunde komme ogsaa til 2den og 3die Behandling. Jeg anser det for heldigt, at denne Sag nu endelig bliver ordnet og afgjort. Dette lille Lovforslag er ganske vist ikke af saa stor Betydning, som mange andre Lovforslag, men dog tror jeg, at det har nogen Betydning for Beboerne herude. I Modsatning til den ærede forrige Laler (Berg) mener jeg, at det er af stor Interesse for Beboerne i denne Egn, at Amtstuen der opretholdes. Der er særlige Hensyn, som tale derfor; der er for det Første det, at Skovkasjererforret-

ningerne i de store Skovdistrikter, Staten har derude, meget vanskeligt kunne henlægges under Frederiksborg Amtstuedistrikt; der maa under alle Omstændigheder være en af Staten lønnet Skovkasjerer der ude i Egnen. Dette er nu den ene Grund. For det andet er der det særlige Hensyn derude at tage i Betragtning, at Arvefæstegifterne, som vi jo alle svare til Staten, have vi, som meget rigtigt anført i Motiverne, en vis Ret til at erlægge der, og selv om dette ikke kan tages i Betragtning, er der en hel Del Arbejde og Ulemper med at faae disse Arvefæstegifter opgjorte og udregne, saa at det slet ikke vil være heldigt for Egnen og Beboerne, om Amtstuen nedlægges. Dette er imidlertid ikke et Spørgsmaal af saa stor Betydning som saa mange andre; men det vil dog være heldigt, at denne Sag endelig bliver ordnet. Imidlertid skal jeg ikke negte, at det forekommer mig, at den i Lovforslaget foreslaede Lønning er for høi, og dette Punkt vil jeg henstille til det eventuelle Udvalg at tage under Overveielse. Skjøndt der ganske vist er adskillige Forretninger der, er en Løn af 8,000 Kr. om Aaret dog efter min Mening for høi. Der fordres ikke saadanne Betingelser af denne Embedsmand, at de kunne berettigede til en saadan Løn. Min Henstilling til Thinget er, at Forslaget i Aar maa nyde Fremme og blive vedtaget som Lov, saa at denne Sag nu endelig maatte blive ordnet.

Berg: Jeg deler ganske det Ønske, at Sagen nærmere maa blive ordnet i Overensstemmelse med de Grundsætninger, Rigsdagen har fulgt ved Fastkættelsen af Amtsforsvalterembedernes Antal. At Lønningen er for høi, derom vilde vi vistnok let blive enige med den meget ærede Finansminister; thi den er endog saa over det Dødbelte af, hvad vi ellers have fundet passende Løn for Amtsforsvalterne i den senere Tid, efter at vi have sat dem paa mere faste Lønninger. Hvad Hensynet til Beboerne angaar, vil jeg bede det ærede Medlem, som er saa nøie bekendt med den Egn, at nævne, for hvormange Tusinder af Amtets 80,000 Indbyggere han tror det vilde være bekvemmere at komme til Esrom end til Hillerød. Beboerne af Helsingør og det store Kjøb Sogn ville ganske vist helst se sig fritagne for at skulle reise Vest paa til Esrom for at betale deres Statter og Auktionsbøjs, og Grønholdt og Næmmederød Sogne ville ligeledes utvivlsomt hellere kjøre til Frederiksborg, hvor de pleie at komme til Marked, end de ville kjøre til Esrom; Kamlose, Anniæse og Helsingør Sogne, der ligge saa langt fra Esrom, ville ogsaa hellere tage til Hillerød, der er Hovedstaden i Amtet, og hvor de dog jævnlig komme, end de ville reise med deres Statter til et Sted, hvor de ellers saa godt som aldrig komme. Der er kun nogle enkelte Sogne, høist nogle saa p. Ct., for hvem der kan være Tale